

22 Μαρτίου, 1994

[ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΥΛΙΑΝΟΥ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΚΑΙ/Η ΆΛΛΟΥ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 919/92)

Φορολογία — Φορολογία Κεφαλαιουχικών Κερδών — Απαλλαγή από φορολογία κεφαλαιουχικών κερδών βάσει του Άρθρου 2(β) του Περί Κεφαλαιουχικών Κερδών Νόμου (Ν. 52/80) — Μη λογική και εφικτή η απόφαση του Εφόρου, να φορολογήσει τον αιτητή υπό τις περιστάσεις της υπόθεσης, με την αιτιολογία της αποτυχίας απόδειξης αγοράς της ακίνητης ιδιοκτησίας με ξένο συνάλλαγμα. 5

Ο αιτητής προσέβαλε με την προσφυγή του την απόφαση του Εφόρου να του επιβάλλει φόρο κεφαλαιουχικού κέρδους ύψους ΛΚ 4,478 για πώληση οικοπέδου του. Ο Έφορος προέβη στην επίδικη απόφαση αφού απέρριψε ισχυρισμό του αιτητή, ότι το επίδικο οικόπεδο είχε αγοραστεί το 1963 με ξένο συνάλλαγμα. 10

Το Ανώτατο Δικαστήριο ακυρώνοντας την επίδικη απόφαση, αποφάσισε ότι: 15

Η θέση που τήρησε ο Διευθυντής στη επίδικη απόφαση είναι νομικά εσφαλμένη. Και αν υποθεθεί πως παρουσιάζονται αποδείξεις της τράπεζας των εμβασμάτων σε ξένο συνάλλαγμα, ο Διευθυντής θα μπορούσε, βασιζόμενος σε άλλα στοιχεία που είχε ενώπιόν του, να αμφισβητήσει τη γνησιότητα της συναλλαγής. Ο Διευθυντής καλείται να αποκαρτοίσει πάνω στο ζήτημα, αφού αξιολογήσει το σύνολο των στοιχείων που έχει ενώπιόν του. Η δε απόφασή του αναμένεται να είναι λογική και εφικτή. 20

- 5 Ο Διευθυντής δεν αποφάσισε ορθά, γιατί αγνόησε παντελώς αποδεικτικά στοιχεία, τα οποία, αν αξιολογούνταν αντικειμενικά και ορθά, η απόφασή του θα ήταν διαφορετική. Η εισήγηση που πρόβαλε η δικηγόρος της Δημοκρατίας πως το μόνο στοιχείο που θα ήταν ικανοποιητικό είναι η παρουσίαση των αποδείξεων των εμβασμάτων του συναλλάγματος από την τράπεζα, θα έθετε τον αιτητή σε εξ αντικειμένου αδύνατη θέση, να αξιώσει την εκ του νόμου απαλλαγή του από το φόρο, με άλλα ικανοποιητικά στοιχεία.

10 *Η προσφυγή επιτυγχάνει με έξοδα.*

Προσφυγή.

- 15 Προσφυγή εναντίον της επιβολής στον αιτητή φόρου ύψους ΛΚ4,748 στο κεφαλαιουχικό κέρδος που προέκυψε από την πώληση το 1988 ενός οικοπέδου του, που αγόρασε το 1963.

Ντ. Πασπαλλίδης, για τον Αιτητή.

- 20 *Α. Δημητριάδου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ'ων η αίτηση.*

Cur. adv. vult.

- 25 **ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, Δ.:**

- 30 **ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ ΠΡΟΣΦΥΓΗΣ:** Η απόφαση του Διευθυντή Τμήματος Εσωτερικών Προσόδων να επιβάλει στον αιτητή φόρο ύψους £4,748 στο κεφαλαιουχικό κέρδος που προέκυψε από την πώληση το 1988 ενός οικοπέδου του, που αγόρασε το 1963. Είναι κοινώς παραδεκτό πως το μοναδικό ζήτημα στην υπόθεση είναι κατά πόσο ο αιτητής, που ζει μόνιμα στο εξωτερικό, αγόρασε το εν λόγω οικοπέδο με ξένο συνάλλαγμα που εισήγαγε εδώ, και επομένως απαλλάσσεται της φορολογίας κεφαλαιουχικών κερδών σύμφωνα με τις πρόνοιες του άρθρου 2(β) του Νόμου 52/80.
- 35

- 40 Για να αποφασίσει την ένσταση του αιτητή, ο διευθυντής ζήτησε από αυτόν στις 27.7.92 στοιχεία που να αποδεικνύουν, ότι τα χρήματα με τα οποία αγοράστηκε το οικοπέδο ήσαν σε ξένο εισαχθέν συνάλλαγμα και φωτοαντίγραφα των σελίδων του διαβατηρίου του πιστοποιημένες από την Υπάτη Αρμοστεία της Κύπρου στο Λονδίνο, για να τεκμηριωθεί η μόνιμη διαμονή του εκεί. Τελικά ο διευθυντής πληροφόρησε τον αιτητή, στις 23.9.92, πως δεν ικανοποιήθηκε από τα αποδεικτικά στοιχεία που του προσκόμισε ότι τα χρήματα

με τα οποία αγόρασε το οικοπέδο ήσαν σε ξένο εισαχθέν συνάλλαγμα, και συνεπώς απέρρωπτε την ένστασή του. Ο διευθυντής δεν δίδει στον αιτητή λεπτομέρειες, ή παρέχει οποιαδήποτε διευκρίνιση, ως προς το τι κατά τη γνώμη του θα συνιστούσε ικανοποιητικά αποδεικτικά στοιχεία. Και αυτό, ενόψει του γεγονότος πως, κατά την αντίληψή μου, ο αιτητής παρέσχε όλα τα στοιχεία, που εξ αντικειμένου μπορούσε να περιυλλέξει και να παρουσιάσει.

Να δούμε λοιπόν ποια είναι τα στοιχεία που έδωσε στο διευθυντή ο αιτητής. Ανέφερε πως μετανάστευσε στο Λονδίνο το 1948, όπου ζει έκτοτε μόνιμα. Κατόρθωσε δε να παρουσιάσει όποια παλιά διαβατήρια είχε στην κατοχή του, από τα οποία αποδεικνύεται η μόνιμη εγκατάστασή του στο Λονδίνο, τουλάχιστο από το 1969. Ανοίγω μια παρένθεση εδώ, για να αναφέρω πως είναι έκδηλο από την επιστολή του διευθυντή προς τον αιτητή πως η μόνιμη κατοικία του στο Λονδίνο δεν αμφισβητείται. Το οικοπέδο, όπως είπα πιο πριν, αγοράστηκε το 1963 και εξοφλήθηκε το 1968 με Αγγλικές στεγλίνες, όπως ισχυρίζεται ο αιτητής, που έμβασε μέσω της Τράπεζας Κύπρου (Λονδίνο). Ζήτησε από την τράπεζα να τον εφοδιάσει με αντίγραφα των αποδείξεων των εμβασμάτων του, η απάντηση της όμως ήταν πως τέτοια έγγραφα δεν φυλάσσονται πάνω από 10 χρόνια. Υποθέτω βέβαια πως αυτή την πρακτική της τράπεζας θα μπορούσε να τη διαπιστώσει και ο διευθυντής.

Η αγορά του οικοπέδου έγινε το 1963, η εξόφληση το 1968 και η πώληση το 1988. Ο περί Κεφαλαιουχικών Κερδών Νόμος, 52/80, θεσπίστηκε 12 χρόνια μετά την εξόφληση του οικοπέδου. Ήταν βέβαια αδύνατο να προβλέψει ο αιτητής πως, μετά από τόσα χρόνια, θα ετίθετο σε εφαρμογή κάποιος νόμος που θα πρόβλεπε την επίμαχη ειδική πρόνοια ώστε να φυλάξει τις αποδείξεις των εμβασμάτων του, για να τις χρησιμοποιήσει στο μέλλον και για απρόβλεπτο σκοπό.

Από τα γεγονότα που εκθέτω πιο πάνω, διαπιστώνεται πως ο διευθυντής δεν είχε κανένα λόγο να αμφισβητήσει, έστω και αμυδρά, το βάσιμο του αιτήματος. Όπως έχω ήδη επισημάνει, ο διευθυντής δεν διευκρινίζει ποια αποδεικτικά στοιχεία θα θεωρούσε ικανοποιητικά για να θεμελιώσει ο αιτητής την ευνοϊκή μεταχείρισή του από το Νόμο 52/80. Η δικηγόρος της Δημοκρατίας λέγει στην αγόρευσή της πως τέτοιο στοιχείο θα ήταν οι αποδείξεις της τράπεζας των εμβασμάτων του ξένου συναλλάγματος. Έχω όμως ήδη κάμει τα σχόλιά μου για μια τέτοια εισήγηση.

Η θέση που πήρε ο διευθυντής στην επίδικη απόφαση είναι, κατά τη γνώμη μου, νομικά εσφαλμένη. Και αν υποθέσουμε πως πα-

ρουσιάζονταν αποδείξεις της τράπεζας των εμβασμάτων σε ξένο συναλλάγμα, ο διευθυντής θα μπορούσε, βασιζόμενος σε άλλα στοιχεία που είχε ενώπιόν του, να αμφισβητήσει τη γνησιότητα της συναλλαγής. Είμαι της γνώμης πως ο διευθυντής καλείται να αποφασίσει πάνω στο ζήτημα, αφού αξιολογήσει το σύνολο των στοιχείων που έχει ενώπιόν του. Η δε απόφασή του αναμένεται να είναι λογική και εφικτή.

10 Στην κρίνόμενη υπόθεση, και έχοντας υπόψη τα γεγονότα που συνοψίζω, κρίνω πως ο διευθυντής δεν αποφάσισε ορθά, γιατί αγνόησε παντελώς αποδεικτικά στοιχεία τα οποία, αν αξιολογούνταν αντικειμενικά και ορθά, η απόφασή του θα ήταν διαφορετική. Η εισήγηση που πρόβαλε η δικηγόρος της Δημοκρατίας πως το μόνο στοιχείο που θα ήταν ικανοποιητικό είναι η παρουσίαση των

15 αποδείξεων των εμβασμάτων του συναλλάγματος από την τράπεζα, θα έβαζε τον αιτητή σε εξ αντικειμένου αδύνατη θέση, να αξιώσει την εκ του νόμου απαλλαγή του από το φόρο, με άλλα ικανοποιητικά στοιχεία.

20 Η επίδικη απόφαση ακυρώνεται. Η προσφυγή γίνεται αποδεκτή με £200 έξοδα υπέρ του αιτητή.

Η προσφυγή επιτυγχάνει με £200 έξοδα.